

Cultura

REPORTATGE | Fotografia

Metzker: el mestre que faltava

La Galeria Alta reivindica el llegat d'un dels grans fotògrafs del segle XX, que mai no va deixar el blanc i negre i que sempre va viure a l'ombra dels seus col·legues de generació. A més, i per primera vegada, programa sessió doble amb una exposició que té l'automòbil com a motiu central.

A. L.
LA MASSANA

Diu Pancho Saula que la primera vegada que va veure una fotografia de Ray Metzker (1931-2014) va ser fa dos dècenns llargs a la fira Paris Photo: "Vaig demanar de qui era, me'n van dir el nom i no el coneixia. Em va caure la cara de vergonya". Potser per compensar, Metzker s'ha acabat convertint en el seu fotògraf de capçalera, i això és molt dir en el cas d'un home com Saula, acostumat a conuiu amb Vivian Maier, Joel Meyerowitz, Sarah Moon o Bruce Weber, per dir tan sols quatre dels autors que han desfilat per Anyós. Però reflecteix la mena d'ostracisme en què Metzker va viure i morir: reconegut pels col·legues com un dels grans de la fotografia de la segona meitat del segle XX però sempre lluny dels focus i de la popularitat més o menys universal que han cultivat altres fotògrafs de la seva generació.

La causa potser cal buscar-la en la tosuderia a quedar-se en el blanc i negre: mai no va fer el salt al color, potser perquè tampoc va sentir la necessitat o no va tenir les ganes de tastar la fotografia de moda. "Hauria obert la galeria amb ell, però cal tenir l'ull una mica entrenat per entrar al seu món i no és el que en diríem un autor comercial", diu. Un món que és hereu directe de la Bauhaus, va estudiar a l'Institut de Disseny de Chicago, amb una mirada francament racionalista que desemboca sovint en composicions quasi abstractes, i un marcat gust per experimentar amb la doble i la triple exposició, la fotografia consecutiva i la tècnica del composite.

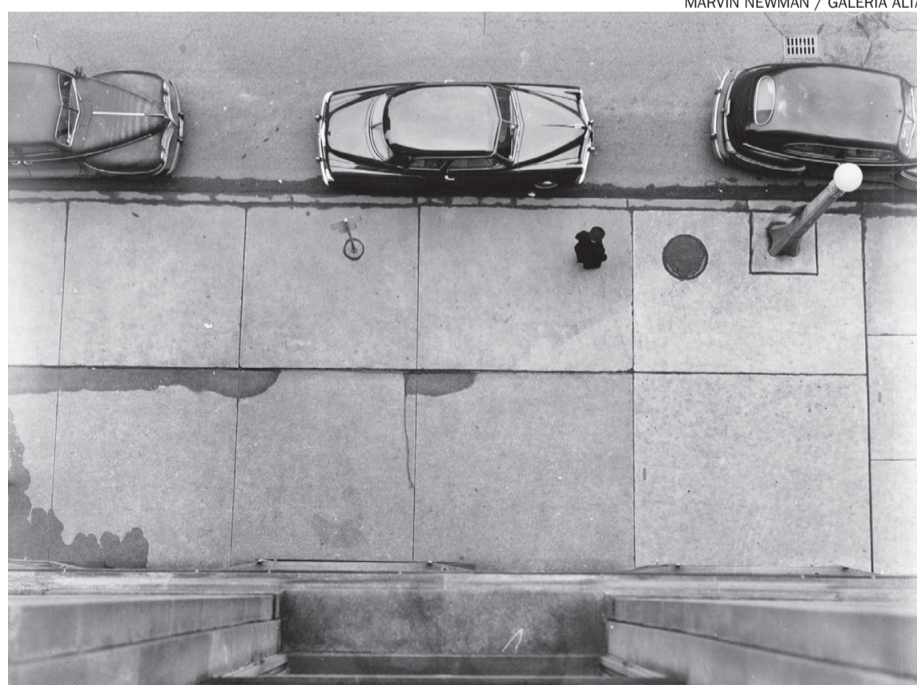
El resultat és una proposta quasi existencial, en línia dels tractats sobre la soledat que constitueixen les pintures de Hopper, per molt que digui Saula no és en absolut un fotògraf hermètic –no més que Sarah Moon, per entendre'ns– i sols per descobrir Metzker ja valdria la pena la petita excursió fins a Anyós. Però és que per primera vegada en aquest any i mig d'història, la galeria programa dues exposicions a la vegada, i a la monogràfica feliçment consagrada a Metzker cal afegir-ne una altra que sota el lema de *Cars* repassa un dels temes més idiosincràtics de la fotografia del segon terç del segle XX. Una excusa sensacional per reunir un grapat de noms imprescindibles i

RAY METZKER / GALERIA ALTA

SAUL LEITNER / GALERIA ALTA

MARVIN NEWMAN / GALERIA ALTA

Metzker (a dalt) tenia especial tirada per la doble exposició, com en aquest 'Double frame' del 1967. Al mig, fotografia sense títol i sense data de Leitter, i a baix, 'Chicago Street Scene', de Newman (1943).

que potser, potser sentiran a dir per primera vegada, però mai és tard per a una epifania artística: des de William Klein fins a Marvin Newman i Bruce Davidson, però amb atenció especial a Berenice Abbot, Saul Leitter i Ted Croner. L'automòbil com a símbol de llibertat –el cavall del segle XX– però també d'encapsulament, convertit en castell des d'on contemplem la vida passar, i amb les grans llunes de vidre convertides en objectius imaginaris, mirin la fotografia de Leitter d'aquí al costat. Cal aturar-se en Abbot, pione-

**La pròxima cita,
al setembre amb
Steven Meisel,
gegant de la
fotografia de moda**

ra de quasi tot, retratista consumada i profeta d'Eugene Atget als EUA; també en Louis Stettner, ianqui afrancesat que fusiona l'humanisme de Cartier Bresson, Doisneau i companyia amb l'escola de Nova York, i naturalment en el que era capaç de fer Croner molt abans del Photoshop i del retoc digital, jugant només amb el negatiu.

Metzker i *Cars* són, en fi, els dos regalets de Saula per a aquesta primavera. Una altra lliçó en aquest intensiu de fotografia del segle XX que imparteix Saula des de la tardor del 2021 a Anyós. La pròxima cita, al setembre amb Steven Meisel, aquest sí, un dels grans noms indiscutibles de la fotografia de moda dels nostres temps. Tic, tac.